

Sygn. akt V KZ 69/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **A. K.**

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2020 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 28 października 2019 r. o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 września 2019 r., sygn. akt II AKo (...) w przedmiocie oddalenia wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokami: Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt II K (...) oraz Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ka (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w G. uznał A. K. za winnego czynu z art. 286 § 1 k.k.

Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ka (...).

Pismem z dnia 18 kwietnia 2019 r. obrońca skazanego adw. A. C. K. złożyła wniosek o wznowienia postępowania sądowego zakończonego wskazanymi wyżej orzeczeniami, powołując jako podstawę wznowienia treść art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k.

Postanowieniem z dnia 25 września 2019 r., sygn. akt II AKo (...), Sąd Apelacyjny w (...), nie znajdując podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania, oddalił go. Odpis ww. postanowienia wraz z pouczeniem, że orzeczenie to jest niezaskarżalne, został doręczony skazanemu A. K. w dniu 2 października 2019 r.

Pomimo powyższego pouczenia, skazany w dniu 9 października 2019 r. złożył zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 września 2019 r. Zarządzeniem z dnia 28 października 2019 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia zażalenia, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy. Odpis zarządzenia doręczono skazanemu w dniu 5 listopada 2019 r.

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez skazanego w dniu 8 listopada 2019 r. (data nadania pisma w administracji Aresztu Śledczego w S.). Skarżący wniósł o uwzględnienie wniosku jego obrońcy o wznowienie postępowania sprawie zakończonej wyrokami: Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt II K (...) oraz Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ka (...), wskazując, że w sprawie tej zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 547 § 1 k.p.k. na postanowienie oddalające wniosek lub pozostawiające go bez rozpoznania przysługuje zażalenie, chyba że orzekł o tym sąd apelacyjny lub Sąd Najwyższy. W niniejszej sprawie postanowienie z dnia 25 września 2019 r., sygn. akt II AKo [...], w przedmiocie oddalenia wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokami: Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt II K (...) oraz Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ka (...), wydał Sąd Apelacyjny w (...). Tym samym, wobec jednoznacznej treści art. 547 § 1 k.p.k., orzeczenie to jest niezaskarżalne, a Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w (...) słusznie odmówił przyjęcia wywiedzionego przez skazanego zażalenia, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

W kontekście przywołanej przez skazanego argumentacji, wskazującej na zaistnienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k. podkreślić należy, że Sąd Najwyższy nie może dokonać kontroli odwoławczej postanowienia oddalającego wniosek o wznowienie postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r., IV KZ 71/10). To zaś sprawia, że zakres kognicji Sądu Najwyższego ograniczony był w niniejszej sytuacji do kontroli zaskarżonego zarządzenia. Wobec tego, że skarżący nie przedstawił żadnych argumentów, które zdołałyby skutecznie podważyć zgodność z przepisami prawa i zasadność kwestionowanego zarządzenia, jest one w pełni trafne i dlatego też należało utrzymać je w mocy.

Na marginesie jedynie wypada zauważyć, że Sąd Apelacyjny w (...), orzekając w przedmiocie wznowienia postępowania sprawie zakończonej wyrokami: Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt II K (...) oraz Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ka (...), niezależnie od podstaw prawnych wskazanych we wniosku obrońcy inicjującym to postępowanie, wobec treści art. 542 § 1 i 3 k.p.k., zobligowany był z urzędu do zbadania czy w sprawie tej nie zaistniały bezwzględne przyczyny odwoławcze wskazane w treści art. 439 § 1 k.p.k. Sąd Apelacyjny w (...) nie dopatrył się w niniejszej sprawie zaistnienia którejkolwiek z tych przesłanek.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.